

Εἰς Κίναν, ὡς πάλαι καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις. ὑπάρχει ἔθος τοῦ ἐορτάζειν τὸν θάνατον φίλου ἢ συγγενοῦς δι' ἀγώνων καὶ παιδιῶν· τοῦτο δὲ ἐπικρατεῖ γενικῶς μεταξὺ τῶν πλουσιωτέρων καὶ εὐγενεστέρων, καὶ φαίνεται ὅτι σκοπὸν ἔχει νὰ δοξάσῃ τὸν θάνατον τοῦ ἀποθανόντος, διαιώνιζον τρόπον τινὰ τὴν μνήμην αὐτοῦ. Οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς δίδουσι κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας δείγματα μεγίστης ἐλευθεριότητος, καὶ δι' αὐτῆς συντελοῦσιν εἰς τὴν διαιώνισιν τῆς μεγαλοπρεποῦς αὐτῆς συνηθείας. Κατὰ τὰς ἐπικηδείους τελετὰς οὔτε νηστεύουσιν, οὔτ' ἄλλως πῶς ἐγκρατεῦνται. Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ θρηνηδοὶ (1) ἱερούργουσι καὶ κλαίουσιν ἐπὶ μισθῷ, μετέχοντες ἄλλως καὶ τῶν μετὰ τὴν ταρὴν πλουσιῶν συμποσίων. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ δαπνώμενα διὰ τὰ συμπόσια ταῦτα δὲν εἶναι ὀλίγα.

Ἡ ἐπομένη σημείωσις τοιαύτης τινὸς δαπάνης γενομένης κατὰ τὴν κηδεῖαν ἐμπορίου ἀποθανόντος πρό τινων ἐτῶν εἰς τὴν Χρυστὴν Χερρόνησον, (Μαλάκην,) μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅσα εἶπομεν. Ἡ Χρυστὴ Χερρόνητος καὶ αἱ παρακείμεναι νῆσοι κατοικοῦνται ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀποίκων τῆς Κίνας, τῶν ὁποίων οἱ πατέρες εἶχον καταφύγει ἐκεῖ μετὰ τὴν ἀλλεπάλληλον κατὰ κτησιν τῆς πατρίδος αὐτῶν ὑπὸ τῶν Μογγόλων καὶ Μαντσούων. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὰς νήσους ταύτας δὲν συνέβη οὐδεμία ἐπιμιξία μετὰ ξένων, τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα διτηρήθησαν ἀκεραιότερα ἐκεῖ, ἢ εἰς τὴν Κίναν. Οὕτω, π. χ. μόνοι οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Χρυστῆς Χερρόνησου καὶ τοῦ ἰνδικοῦ Ἀρχιεπαλάγου φέρουσι τὸ ἀρχαῖον ἐθνικὸν ἐνδυμα τῆς Κίνας· ἐνῶ οἱ μέιναντες εἰς τὴν κυρίως λεγομένην Κίναν, ἐδιδάχθησαν νὰ παραδεχθῶσι τὸ τῶν Μαντσούων, διὰ νὰ μὴ καταδεικνύῃ ἡ διαφορὰ τοῦ ἱματισμοῦ τὴν σμικρότητα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατακτητῶν.

Ἰδοὺ ἡ σημείωσις τῆς διὰ τὴν κηδεῖαν δαπάνης·	
Φέρετρον ἐκ ξύλου πολυτίμου, δραχμ.	366.
Στολισμοὶ τοῦ νεκροῦ	720.
Ἀντιμισθία ἱερέων	360.
Χάρτης ἀναγκαῖος διὰ τὰς θυσίας	1560.
Κεφαλοδέσματα καὶ ζῶναι λευκαῖ διὰ τοὺς θρηνηδοὺς.	1950.
Μνημεῖον, τάφος κλπ.	2250.
Μισθὸς ἀγωνιστῶν διὰ τρία ἡμερονύκτια.	450.
Δέκα χοῖροι.	720.
Διάφορα ζαχαρωτά.	810.

Ἡ ποσότης αὐτὴ δὲν ἐφάνη ὑπερβολικὴ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ πληρώσωσιν αὐτὴν κληρονόμους. Τοιαῦτα δὲ εἶναι αἱ περὶ τῶν τελετῶν τούτων ἰδέαι τῶν

κατοίκων τῆς Κίνας πάσης κλάσεως, ὥστε, ἔταν ἀποθάνῃ πτωχὸς τις ἡ οἰκογένειά του, δαπανῶσα ὅ,τι καὶ ἂν ἔχη διὰ τὴν κηδεῖαν, καταντᾷ νὰ στερῇται καὶ τοῦ ἐπιουσίου. Ἀπέθανε πρό τινος εἰς Βαταΐαν πτωχὸς τις ἐργάτης ἔχων καὶ τινα χρέη. Ὅλη δὲ αὐτοῦ ἡ περιουσία συνίστατο ἐξ ἑκατὸν περίπου ρουπιέδων, ἥτοι ἐκ ποσότητος ἐπαρκούτης μόλις εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τὰ ἡμίση ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν κηδεῖαν, οἱ δὲ δανεισταί, ἂν καὶ πτωχοί, ὅχι μόνον δὲν παρεπονέθησαν ἀλλ' εὐχριστήθησαν ἰδόντες συνταφέντα τὰ δάνεια μετὰ τοῦ δανειστοῦ αὐτῶν.

ΑΕΡΟΣΤΑΤΑ.

Ὁμίλησεν ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει ἡ Πανδώρα περὶ τῆς θαυμασίας ἐφευρέσεως τοῦ Πετινίου, ἥς τινος τὸ εἶκοτὸν ἀνεγνώρισε καὶ αὐτὴ ἡ Βιομηχανικὴ ἀκαδημία τῆς Γαλλίας. Ἐκτοτε πολλαὶ δοκιμαὶ ἐπανελήφθησαν ὑπὸ πολλῶν διὰ νὰ εὑρεθῇ τρόπος ἀσφαλῆς τῆς διευθύνσεως τῶν ἀερόστατων. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης εἶχον ἀναγγεῖλαι πρό τινος ὅτι Ἰταλὸς τις Μαντεμαγιόρ τὸ ὄνομα, εὑρετέλος πάντων τὸν τρόπον τοῦτον· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, τοιαύτη δοκιμὴ ἐγένετο ἐν Παριτίοις ἐνώπιον τῶν γνωστοτέρων δημοσιογράφων, ὑπὸ τοῦ ὥρολογοποιοῦ Ζουλλιέν, ἥτις, ὡς διασφαλίζει ὁ τύπος, ἐπέτυχε πληρέστατα. Ὁ Ζουλλιέν οὗτος, κατασκευάσας ἀερόστατον μικρὸν, μῆκος ἔχον ἑπτὰ ποδῶν καὶ σχῆμα ἰχθύος μεγαλοκεφαλίου μετὰ πτερύγων καὶ οἰάκων, ἀνεπέτασεν αὐτὸ, προσδιορίσας πρὶν τὸν τόπον τῆς διευθύνσεως. Καθὰ βεβαιοῦσιν αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες, τὸ ἀερόστατον ἐφθασε ταχύτατα εἰς τὸν προτὸν δρόν, ἂν καὶ βιάσθην νὰ παλαίσῃ πρὸς ἐναντίον ἄνεμον.

— 3 —

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Δέν εἶν' τὸ αἰνίγμα βαρὺ,
 Ἄν δέν τὸ λύσης θὰ γελοῦν.
 Σεπτὰ καθεὶς τὸ θεωρεῖ,
 Καὶ ὡς τὸ βλέπουν, τὸ λαλοῦν.
 Ἡ κεφαλὴ του ἂν κοπῇ,
 Θεοῦ φανοῦν εὐθὺς ἑπτὰ.
 Καὶ ἀμέσως ποῦ μετατραπῇ,
 Εὐθὺς . . —τί γίνεται; — πετᾷ.
 Ἄνω κυττάζων, βλέπει σέ,
 Καὶ κάτω βλέπων, βλέπει τὰ . .
 Κ' εἰς ἀνάποδον τασέ
 Τὸ μαῦρον ἡπάρ του βαστᾷ.

Σ. Κ. Δ.

(1) Οἱ ἡμέτεροι ἢ μᾶλλον αἱ ἡμέτεραι μ. ρ. ο. λ. ὁ γ. ο. ι., ὡς οἱ ἀρχαῖοι ὀνόμαζον καὶ Κ. ρ. ἰ. ν. α. ε. ἰδιαιτέρως, ὡς οὐκ ἐκ Καρίας. «δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες, λέγει ὁ Φώτιος, θρηνηδοὶ τινες εἶναι, καὶ ἄλλοι τοὺς νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν» κτλ. Ἡ λέξις μ. ρ. ο. λ. ὁ γ. ο. ι. δὲν εἶναι βάρβαρος, ἂν καὶ βάρβαρον εἶναι τὸ ἔθος τοῦ μυρολογεῖν, τὸ ὁποῖον δὲν ἤρρανθη εἰσέτι διόλου οὐδ' ἐξ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος· διότι μύρω, καὶ μυρεῖν, καὶ μύρομαι ἔλεγον οἱ Ἕλληνες τὸ κλαῖναι, θρηνεῖν.